

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 18. Feruenti aqua fides defensa, hæresis vsta, miraculo item mirando,
non imitando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

tam, vim comburendi diuinitus accepisse;
 & virum sanctum, ab hoc genere probatio-
 nis non abhorruisse, vxoremque eius ad a-
 quæ tribunal secutam, *condictitia actione*
 damnatam. Et nemo vtique hîc calumniæ
 caussa litem intendet, vt rem dicat malis
 artibus procuratam. Impius sit, qui de san-
 cto talia suspicetur. Quid ergo? num omni-
 bus licebit, quod licuit Sanctis? nequaquã.
 Scribuntur illorum vitæ, vt eorum virtutes,
 non vt miracula imitemur. Contrarium fa-
 ciunt peruersi: mores illorum fugiunt, ho-
 nores ambiunt. Hinc æmulos vitæ paucos,
 plurimos habent dignitatis. At vera digni-
 tas in vitæ integritate consistit, non in ja-
 ctantia miraculorum. Quamuis & miracu-
 lis nonnullos DEVS ornet; sed ornat, quos
 vult, & cum caussas habet, fidei miraculis
 conciliandi auctoritatem.

§. XVIII.

*Feruenti aqua Fides defensa, heresis vsta, mi-
 raculo item mirando, non imitando.*

Qualem habuit, Diacono Catholico, cum
 Presbytero Ariano disputate, & ad fidei ve-
 ritatem comprobendam, apud S. Gregoriũ
 Turonensem, sic prouocante: *Factis rei ve-
 ritas approbetur, succendatur igni aeneo, & in
 feruenti*

S. Gregor.
 Tur. lib. 1.
 de glor.
 Mart. c. 81.

feruenti aqua annulus alicuius proijciatur, qui
verò eum sustulerit ex vnda feruenti; ille iu-
stitiam consequi comprobetur. Feruentior fuit
huic animus, quàm constantior; & fortasse
scopus etiam melior, quàm modus actionis.
Hinc, ne fides succumberet, miraculo DEVS
censuit mentem nutantis corrigendam. Ac-
ceperat enim conditionem hæreticus. Sed
Diaconus, ob præcipitatum subito impetu
sententiã, diffidentia têtatus, nescio quibus
vnguentis brachium manúmque; illeuit. Ste-
terant iam vtrinque, ad iudicium experiun-
dum, accincti athletæ; cùm hæreticus metu
pallidus repètè periculum subire detrectat:
Catholicus verò brachium exserit, sed vn-
guentis delibutum. Quod vbi vidit alter,
magnis vocibus, exclamauit: *Aduersarium
magicis artibus, non Fidei, confidere. dolum sub-
esse. conditionem cadere.* Oritur altercatio:
& fere etiam scandalum. Nam & Catholi-
ci, qui confluerant, dicebant, sibi id genus
disputandi non placere; nec miracula arti-
bus simulanda. Ita temeraria prouocatio
propemodum in periculum maximum ad-
duxisset religionis auctoritatem. Tempus
ergo fuit, vt DEVS malè cœpta, bene fini-
ret, ac fortiozem huic certamini athletam
succen-

succenturiaret. His itaque litigantibus su-
 peruenit Diaconus alius ab urbe *Rauēna*, *Hyacinthus* nomine, scitansque, quæ esset hac alter-
 catio; ut veritatem cognouit, nec moratus, ex-
 tracto è vestimētis brachio, in aneum dexteram
 mergit. Annulus autem, qui iniectus fuerat, e-
 rat valde leuis ac paruulus, nec minùs fereba-
 tur ab vnda, quàm vento ferri posset vel palea.
 Quem diu multumq; questum, infra vnius
 hora spacium reperit. Accendebatur interea
 vehementer focus ille, sub dolio, quò validius
 feruens nō facile posset assequi annulus à manu
 quærentis; extractusq; tandem. Nil diaconus
 sensit in carne sua: sed potiùs protestatur, in imo
 esse frigidum aneum; in summitate verò calorē
 teporis modici continentem. Quod cernens ha-
 reticus valde confusus inicit manum audax in
 aneo, dicens: *Præstabit mihi hoc fides mea.* Inie-
 cta manu protinus, vsq; ad osium internodia,
 omnis caro liquefacta defluxit, & sic altercatio
 finem accepit. Facta hæc, nemo inficiatur: &
 facta, ingenti miraculo, agnoscimus liben-
 ter; ut in eadem aqua religio vera incolumis
 esset, falsa autē damnaretur. Sed num imi-
 tanda? nequaquam. Non omne tempus,
 nec omnis locus, est tempus, aut locus mi-
 raculorum. Neque *DEVS* ad prodigia alligatur;

gatur; potest fidem alijs quoque rebus a-
struere; immo, justissimè miracula negat,
vbi sunt, qui ea intempestiuè exigūt. Vnde,
dicentibus Scribis & Pharisæis, *Magister,*
volumus à te signum videre, respondit: *Gene-*
ratio mala & adultera signum quarit: & signū
non dabitur ei, nisi signum Iona Propheta. Et
Herodes, viso IESV, gavisus est valde. Erat enim
cupiens ex multo tempore videre eum, eò quòd
audierat multa de eo, & sperabat signū aliquod
videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum
multis sermonibus. At ipse nihil ei respondebat.

Matth. 12.
38.

Luc. 23. 8.

§. XIX.

Sagarum, in aquis natantium, iudiciariam
explorationem non modò illicitam, sed
etiam contra rationem esse.

Discunt hinc miraculorum intempestiui
fititores, D E V M prodigia exhibere, quan-
do ipse vult, non quando ipsi. Patrata
sunt, ea quidem, per diuini spiritus viros,
sed DEI jussu, non libitu curiosorum; atq;
ad veritatem, non ad vanitatem stabilien-
dam. Multa, in Sanctis suis, mirari nos vult
DEVS, non imitari. Quare mirari satis non
queo quorundam hominum iudicia, qui,
cùm à Sanctorum vita procul recedant, ta-
men eorum miracula non verentur affecta-

P re.

s. s.
Hya-
alter-
, ex-
eram
at, e-
reba-
palea.
vnius
terea
alidius
manu
aconu
in imo
calore
ns ha-
dax in
Inic-
nodia,
ercatio
tur: &
liben-
olumis
n imi-
mpus,
us mi-
a alli-
gatur;